

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

יומא דף כו-א

(1) מהרש"א

מ"מ לא סלקא ליה שמעתתא אליבא דהלכתא והא דאמרי' פרק חלק ל' דהלכה כדוד ככ"מ וה"נ צעירובין מ' דוד דגלי מסכת כ' היינו איהו גופיה שהיה מלך אלל שאר אינשי משצט יהודה גם שהיו חכמים לא זכו להיות הלכה כמותם משא"כ צצצט לוי ויששכר שחכמים שצצט מורים הוראות אליבא דהלכתא וק"ל: סליק פרק בראשונה

(3) בראשית רבה ויחי פצ"ט, ד

לפי שברכן יהודה באריה דן בנחש נפתלי

באילה בנמיין בזאב חזר וכללן

כלן באחד ועשאן אריות ועשאן

נחשים. תדע שהוא בן יהי דן

(2) ראש יוסף לחיד"א פרשת שופטים

ציחק ולא כל יצחק, והכונה צצקת שצטים נרדף

משפט ולדקה ואז אחת עשית לבוין האמת וכונת

משרים, אלל יש מקלת דאינס נריכים ללדקה וכלאו הכי

מכונים לאמת והם שצט לוי ושצט יששכר.

(4) עץ יוסף שם

שהיו נאכלין מיד כחטופים. ד חזר וכללן כלן באחד.

ומ"מ פרט בכל אחד בזה אריה ובזה נחש. לפי שהוא

מיוחד יותר בדבר ההוא (יפ"ת). והענין מבואר בזהר כי

ה"ב שבטים שבטי ישורון הם מכונים כלפי י"ב גבולים

העליונים ונאחו כל אחד במדה

מיוחדת למעלה. ולפיכך נתברך

כל אחד בדבר מיוחד כפי

מדרגתו למעלה. ואמנם באשר

גודע שאין פירוד למעלה בין

המדרגות העליונות וכל אחד

כלול ממדרגת חברו ולפיכך גם

השבטים למטה כלולים כלם זה

בזה אלא שמ"מ כל אחד מיוחד

יותר במדרגתו (נזה"ק). ומום

(5) שו"ת חתם סופר או"ח סי' רח

עוד שם עמוד ג', משכ רצנו אמר צצרכחו על שצט לוי [דצרים

ליצ י'] יורו משפטיך ליעקב, ונאמר צצנצואת יחזקאל על שצט לוי,

ושם לקט כמה פסוקים המורים דרק לשצט לוי וככנים כהוראה

וכישיר דרך כי לעם כי, ומסיים, וכנצוצ מציר צכל עת חזון ודיצור

אלל נצוא, וחורר אלל ככן ולוי. לא ידעתי על אחת כונת כחצ זכ

לשולל כהוראה וככנאכנות מכל רצני ישראל רק לככן וללוי. ולפמ"ש

מקצרות כננו. וכפצוט, דכפסוק דצר צכווכ, כי כשישראל יושבים

על אדמתם מלאים כל עוצ כל אי פוגה לכרמו ולזיתו, כצדיל כקצ"ב

שצט כנצצר וכמציא להם פרנסתם צריוח צלי שום עצודת חריש

וקציר, וכל שצט חץ לו חלק אלל אחד משנים עשר מה שמציא

כאדמה דגן חירוש וילבר, ואותו שצט נועל חלק כעשיריות דגן

חירוש וילבר צלי שום עמל ויגיעה כדי שיכיו פונים ד לעצודת כי

ולכורות נתן, אפי"ג דתרומת פירות לאו דלוריייתא, מ"מ כצי לכו

צדגן וחירוש צריוח וחננצוים כלל לא ומשרי"ב הטיל עליהם כהוראה,

ושצט יששכר כפנויים ג"כ ע"י שמלוי להם פרנסתם מצולון ע"כ ידעו

צינה לעתים, אלל כ"ה כל מי שעושה מלאכתו ערלי וחותרו עיקור

ומטיל על עצמו עול תורה ועול הציצור ומסתפק צמה כהציצור

מחמיים לו פרנסתו ואינו רודף אחרי רכבים ושמי כסף, כן המה

ככונים הנגשים אל כי צכל עת וצכל זמן וצכל מקום מקפירים

ומציישים להי ריח ניחות, וי"ה כי עם בשופט:

(6) רבי צדוק הכהן

שיחת מלאכי השרת פ"א

ובזה נהפארו צני יששכר [ד"ה ח י"ב]

יודעי צינה לעיתים לדעת מה

יעשה ישראל. שהם יודעים צכל עת כפי

הראוי לאותו עת והרפואה המועלת לכיבועי

הדור ההוא ולפיכך הם הראויים להיות

מורים מה יעשו ישראל. וכן שצט לוי

הם מכוגלים וצצחרים לזה לדעת המעשה

הראוי לכל נפש. ולכל דור ציחוד. כי

דצר זה הוא על ידי הדציקות הגמור

צהשי"ת כמו שציא סנהדרין [ל"ג צ]